

ADVENTISTIČKA MISIJA

za mlade i odrasle

2026 • TREĆE TROMESEČJE • INTEREVROPSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj stranici: Samo godinu dana pre planirane mature, Jirgenu je rečeno da napusti školu nakon što je dobio nedovoljnu ocenu iz vladanja. Otkrijte kako ga je nova škola dovela do boljeg života. Priča na strani 4.

AUSTRIJA

4 Dar novog života / 4. jul

6 Čaj i mobilni telefoni / 11. jul

ŠPANIJA

8 Usklađenost koja potiče sa neba / 18. jul

10 Enohov san, deo I / 25. jul

12 Enohov san, deo II / 1. avgust

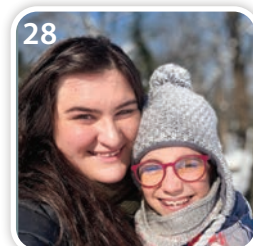

BUGARSKA

14 Dugo iščekivana građevinska
dozvola / 8. avgust

16 Prva adventistička predškolska
ustanova / 15. avgust

18 Sofijina omiljena knjiga / 22. avgust

20 Bog ne greši / 29. avgust

22 Polomljena šolja / 5. septembar

24 Uplakana vaspitačica / 12. septembar

RUMUNIJA

26 Direktorka brine o oba
roditelja / 19. septembar

28 Program Trinaeste subote: Hodati verom,
a ne pomoću vida / 26. septembar

30 Budući projekti Trinaeste subote

31 Izvori za vođe

32 Mapa

= Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Dragi vođo Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Inter-evropskoj diviziji (IED) u kojoj se nalazi 20 država:

Andora, Austrija, Belgija, Bugarska, Češka Republika, Francuska, Nemačka, Gibraltar, Italija, Lihtenštajn, Luksemburg, Malta, Monako, Portugal, Rumunija, San Marino, Slovačka, Španija, Švajcarska i Vatikan.

U ovoj diviziji živi 343 miliona ljudi uključujući 182.411 vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 1.880 ljudi.

Kao deo misijskih napora, ova divizija je izabrala 5 projekata u četiri države koji će biti potpomognuti sredstvima Trinaeste su-

bote ovog tromesečja, u Belgiji, Bugarskoj, Italiji i Rumuniji.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg Subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Udružimo se ispunjavajući Isusov nalog.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za 5 projekata Interevropske divizije (IED):

- Izgradnja vrtića u Sofiji, u Bugarskoj.
- Izgradnja omladinskog planinarskog doma u crkvenom kampu i centra za obuku u Belgiji.
- Izgradnja bloka spavaonica na italijanskom adventističkom Univerzitetu „Vila Aurora“ u Firenci.
- Izgradnja škole u Peretu i Maceu u Rumuniji.

Dar novog života

AUSTRIJA | 4. jul

Jirgen

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča bavi se Bogenhofenom, kampusom Adventističke crkve, koji obuhvata osnovnu školu, srednju školu i Teološki fakultet. Škola je dobila deo sredstava misionskog dara za Trinaestu subotu 1986. godine.

Jirgen je zbog svog lošeg stava i ponašanja bio izbačen iz srednje škole u Austriji.

Godinu dana pre mature, od Jirgena je zatraženo da napusti školu nakon što je dobio lošu ocenu zbog svog ponašanja. Austrijske državne srednje škole ocenjivale su ponašanje, a on je imao problem sa autoritetom i često je izbegavao časove.

Jirgen je pokušao da se upiše u drugu školu, ali nije uspeo. Međutim, direktor te srednje škole je bio saosećajan. „Probaj u Bogenhofenu“, rekao je. „Možda će te oni primiti.“

Jirgen i njegovi roditelji su otišli u Bogenhofen, školu adventista sedmog dana. Pošto je poticao iz nereligiozne porodice, Jirgen se iznenadio kada je saznao da ova škola podstiče učenike da razvijaju odnos sa Bogom. Nije bio oduševljen time, ali ga je otac nagovarao da pokuša.

Jirgen je pristao da ostane na kampusu.

Iako je mogao da upiše dvanaesti razred, odlučio je da ponovi jedanaesti. Tokom ove dve godine provedene u školi, njegov život se promenio na mnogo načina. Čak i ne shvatajući, prestao je da jede svinjetinu i konzumira alkohol. Nije bio siguran kako se to dogodilo – jednostavno jeste.

Iako je pohađao časove o Bibliji, Jirgen nije mnogo razmišljao o Bogu u srednjoj školi.

Ali, nakon što je diplomirao, upisao je jednoipogodišnji program zdravstvene obuke u Bogenhofenu. Kako je učio o principima dobrog zdravlja, počeo je da se pita, u šta ovi adventisti zaista veruju?

Pronašao je Bibliju i, po prvi put, pročitao je od korica do korica. Ovo iskustvo ga je ostavilo sa mnoštvom pitanja. Prihvatio je ponudu kolege iz klase da zajedno proučavaju Sveto pismo. Dvojica mladića

započela su proučavanje proročanstava iz Knjige proroka Danila.

Jirgen je bio zapanjen. Uvideo je kako su se svi datumi poklapali i da je svako proročanstvo – osim onih koja predviđaju drugi Isusov dolazak – bilo ispunjeno. Sve je imalo smisla. Pomislio je: Biblija mora biti istinita!

Sledeći korak je bio lak, da prihvati postojanje Boga Stvoritelja. Iako njegova porodica nije bila religiozna, on nikada nije u potpunosti prihvatao teoriju evolucije. Predao je svoje srce Bogu i krstio se.

Neki rođaci su mu se rugali kada su saznali da je postao hrišćanin. Rugali su mu se, pitajući ga da li planira da živi kao pustinjač ili da se preseli na selo bez struje. Ali, kada su uvideli promenu koju je Hristos doneo u njegov život, njihov stav se promenio.

Njegov otac nikada nije zažalio što ga je poslao u Bogenhofen, nazivajući to najboljom odlukom u Jirgenovom životu. Danas je njegova majka deo adventističke grupe za proučavanje Biblije.

Sada sa 36 godina, Jirgen je zahvalan Bogu što je pohađao adventističku školu.

„Kada sam bio učenik, nisam shvatao kolika je to privilegija“, izjavljuje. „Sada shvatam. Srećan sam što sam obrazovanje sticao u Bogenhofenu. Ono je promenilo moj život.“ Hvala vam na vašem velikodušnom daru Trinaeste subote, poznatom i kao daru za tromesečni misijski projekat, koji pomaže da se ljudi poput Jirgena upoznaju sa Hristom. 🌍

Bogenhofen, koji se nalazi u blizini Braunaua u Austriji, dobio je deo sredstava dara Trinaeste subote 1986. godine za izgradnju bloka ženskih spavaonica. Sredstva ovog tromesečja biće upotrebljena za podršku misijskih aktivnosti

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta Austriju, zatim Braunau na severu, blizu granice sa Nemačkom, gde se nalazi Bogenhofen.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video-zapis na Jutjubu sa Jirgenom: bit.ly/Juergen-EUD.

Misionske informacije

- Austrija ima 60 crkava, 9 grupa vernika sa ukupno 4.419 članova. Na populaciju od 9.188.000, to predstavlja odnos od jednog člana crkve na svakih 2.079 Austrijanaca.
- Oko 80% Austrijanaca su hrišćani, od kojih je 80% katolika, 7% pravoslavnih hrišćana, 6% protestanata i 6% drugih denominacija. Oko 8% su muslimani, a skoro četvrtina Austrijanaca ne pripada nijednoj religiji.
- Godine 1895, misionar L. R. Konradi je obavio prvu adventističku službu krštenja u Austro-Ugarskoj u Klauzenburgu (sada u Rumuniji).
- Prvu Adventističku crkvu osnovao je L. Mate, nemačko-američki pastor, 1903. godine u Racersdorfu, u Austriji.
- Mateov život je bio ugrožen u nekoliko navrata od strane lokalnih hrišćana, pa se preselio u obližnji Beč, gde je obavio prvo adventističko krštenje u Austriji 1. jula 1903. godine.
- Godine 1909, prvi austrijski adventistički sveštenik, Franc Gruber, rukopoložen je u Beču. Crkva je vredno radila na obuci lokalnih misijskih radnika jer su strani pastori bili u stalnoj opasnosti od deportacije zbog „remećenja mira“.
- Teološka, srednja i osnovna škola Bogenhofen nalaze se u mestu San Peter am Hart u Austriji.

široim Interevropske divizije, koja uključuje i Austriju.

Čaj i mobilni telefoni

AUSTRIJA | 11. jul

Ivon

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča odigrala se u zgradi izgrađenoj uz pomoć misionskog dara Trinaeste subote, poznatog i kao dara za tromesečni misionski projekat. Priča se dogodila u ženskom bloku spavaonica u Bogenhofenu, adventističkoj školi sedmog dana u Austriji.

Ivon, preceptorka ženskog bloka u Bogenhofenu, rukovodila se pravilom koje je ograničavalo tinejdžere na 45 minuta korišćenja mobilnog telefona svakog dana. Videla je koliko mobilni telefoni mogu stvoriti zavisnost i primetila je da pravilo podstiče učenike da provode više vremena zajedno – razgovarajući, smejući se i radeći zabavne aktivnosti kao što je veslanje čamaca na potoku u okviru kampusa.

Međutim, takođe je znala da kad god postoje pravila, postoje učenici koji će pokušati da ih prekrše. Sumnjala je da neke učenice u svojim spavaćim sobama kriju svoj drugi telefon. Ali, sve dok ih ne uhvati na delu, nije mogla ništa da učini.

Jednog dana, nekoliko devojaka je bilo bolesno i provodile su vreme u svojim so-

bama. Te večeri, Ivon im je odnela vruć čaj. Kada je donela čaj u sobu jedne devojke, primetila je da nešto nije u redu.

Da bi ušla u sobu, Ivon je morala da prođe kroz dvojna vrata – spoljna i unutrašnja. Pokucala je na spoljna vrata i otvorila ih. Iza unutrašnjih vrata čula je zvuk nečega što se kreće i zastala je, pitajući se šta se dešava. Kada je otvorila unutrašnja vrata, nije videla ništa neobično. Šesnaestogodišnja devojka je ležala u krevetu. Zahvalila se Ivon na čaju i pitala: „Kada ideš na spavanje? Hoćeš li me ponovo običi?”

Ivon je pomislila u sebi: „Kakva zanimljiva pitanja.”

Završila je sa proverom ostalih soba i, oko 10 minuta kasnije, vratila se u sobu šesnaestogodišnje devojke nenajavljeno. Pokucala je na spoljna vrata i kada je otvorila druga vrata, videla je devojkicu kako brzo nešto stavlja ispod čebeta.

Sada je Ivon bila uverena da nešto nije u redu. Šta treba da uradi?

Te večeri, u svom domu, molila se: „Gospode, pomози mi da pomognem ovoj devojci.”

U 4 sata ujutru, probudila se sa snažnom mišlju da se vrati u sobu ove devojke. Pomislila je: Zašto? Ona sigurno spava. Samo ćeš je probuditi. Onda je došla još jedna misao: „Možda je bolesna.“

Ivon je otišla u sobu devojke i otvorila spoljna vrata. Svetlost je sijala ispod drugih vrata. Otvorila ih je i videla devojku kako leži u krevetu, gledajući u svoj mobilni telefon.

Tiho je zatvorila vrata, i otišla u svoju kancelariju, kleknuvši da se pomoli. „Gospode, šta treba da uradim?“

Ovog puta, dobila je ideju da razgovara sa devojkom. Ivon se vratila u sobu i provela naredna dva sata razgovarajući sa učenicom. Na kraju njihovog razgovora, devojka je rekla: „Znaš, nisam htela da ti dam svoj drugi telefon, a koristila sam ga sve ovo vreme. Ali, sada je lako predati ga jer znam da ti je zaista stalo.“

Ivon je bila presrećna. Devojka je shvatila da ona ne pokušava da bude neljubazna već želi da joj pomogne da prevaziđe zavisnost od upotrebe telefona. U ranim jutarnjim satima te noći, devojka je odlučila da Boga učini Gospodom svojih elektronskih naprava. 🌐

Hvala vam na vašem daru Trinaeste subote, poznatom i kao tromesečnom daru za misionski projekat, koji vodi ljude ka Bogu koji nas osnažuje da prevaziđu sve zavisnosti.

Bogenhofen, koji se nalazi blizu Brauna, u Austriji, primio je deo sredstava dara Trinaeste subote iz 1986. godine za otvaranje ženskog bloka spavaonica gde se ova priča odvijala.

Sredstva ovog tromesečja će pomoći da se više ljudi upozna sa Bogom širom Interropske divizije, koja uključuje Austriju.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta Austriju, zatim Braunau na severu, blizu granice sa Nemačkom, gde se nalazi Bogenhofen.
- Znaite da je Ivon Zajdel bila važan deo istorije Bogenhofena. Rođena u Rumuniji, ona je služila ne samo kao preceptorka u ženskom bloku spavaonica, već je i pomogla u otvaranju osnovne škole na kampusu kada je imala 22 godine. Škola je porasla sa početnih šest učenika na više od 100. Ivon je takođe služila kao kapelan u Bogenhofenu. Godine 2017, pomogla je u pokretanju škole u kojoj se obučavaju nastavnici za održavanje nastave u adventističkim školama.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).

Važne činjenice

- Oko četvrtine austrijskog stanovništva živi u Beču.
- Zvanični jezik u Austriji je nemački.
- Karlo Veliki, kralj Franaka, uveo je hrišćanstvo u ovaj region kada ga je osvojio 766. godine.
- Austrija se naziva rodnim mestom klasične muzike jer su u njoj živeli Betoven, Hajdn, Mocart i Šubert.
- Više od polovine električne energije u Austriji proizvodi se hidrocentralama.
- U popularna austrijska jela spadaju saher torta (bogata čokoladna torta), štrudla sa jabukama i bečka šnicla (pohovana teletina).
- Zimski sportovi, posebno alpsko skijanje, popularni su u Austriji zbog planinskog reljefa ove države.
- Šume pokrivaju dve petine Austrije, što je čini jednom od najgušće pošumljenih zemalja u Evropi.
- Divlje životinje u Austriji uključuju mrke medvede, lešinare, ždralove, orlove, sokolove, sove, labudove i rode.

Usklađenost koja potiče sa neba

ŠPANIJA | 18. jul

Albert i Ligija

okruženju. Uvek sam imao duboka pitanja o životu i smrti. Tražio sam odgovore u raznim svetskim religijama, ali nikada nisam zamišljao da se istina kojoj sam čeznuo može naći u Bibliji. Voleo sam arhitekturu, kulturu, putovanja, otkrivanje sveta i istoriju. Moj život je bio pun zabava i besmislenih veza pored kojih sam bio prazan i nezadovoljan.

Ligija: I ja sam putovala svetom. Iako sam bila daleko od Boga, duboko, u svom srcu, osećala sam se kao da ne pripadam svetu šou-biznisa. Znala sam da me Bog štiti, ali sam smatrala da je povratak Njemu nemoguć. Moji vikendi bili su ispunjeni događajima, a moj način života je bio daleko od onoga što je Bog želeo za mene.

Nakon mnogih neuspešnih veza, uključujući i jednu koja je bila posebno bolna, donela sam radikalnu odluku. Napustila sam karijeru. Napustila sam sve, uključujući i svoje poslove. Moj identitet je bio ukorenjen u šou-biznisu, i sada nisam imala pojma ko sam. U to vreme sam živela u Španiji. Postala sam veoma tužna i počela sam da tražim odgovore u knjigama psihološke samospoznaje. Tokom procesa, napravila sam spisak stvari i želja za nekog budućeg supruga. Prva stavka na listi je bila da mora da veruje u Boga.

Albert: Dotakao sam dno nakon godina zabavljanja i traženja odgovora na pogrešnim mestima. Osećao sam da je mom životu potrebno novo značenje. Postao sam duboko tužan i razočaran. Moje srce je bilo spremno za nešto novo. I, tada su se naši putevi ukrstili.

Vodi Subotne škole: Zamolite dve osobe, muškarca i ženu, da iznesu ovu sedmičnu misiionsku priču. Mogu naizmenično izlagati iskustva Alberta (40) i Ligije (39).

Ligija: Rođena sam u adventističkoj porodici u Venecueli i odrasla sam uz učenja o Bogu. Međutim, kada sam imala 22 godine, napustila sam crkvu i ušla u svet šou-biznisa i mode. Godinama sam bila model na takmičenjima lepote kao što su Mis Venecuele, Mis Tropskih ostrva i Mis Hispanoamerike. Radila sam na televiziji, u filmovima i u pozorištu. Pojavljivala sam se u časopisima i modnim katalogima. Posedovala sam više firmi. Moj život je spolja izgledao savršeno, ali sam se iznutra osećala prazno.

Albert: Odrastao sam u malom gradu oko 120 km od Barselone, u Španiji. Moja porodica je imala određenu religioznu pozadinu, ali pošto vera nije bila centralni deo svakodnevnog života, odrastao sam u agnostičkom

Kada smo se upoznali, na naše iznenađenje, naši razgovori su prirodno počeli da se kreću oko vere.

Ligija: Na našem drugom sastanku, pokazala sam mu muzički klip poznatog pevača Adventističke crkve sedmog dana u Španiji. Nikada to nisam uradila ni sa kim ranije. Albert je u početku bio šokiran i iznenađen, ali, nije ništa rekao o tome.

Naši razgovori su postajali sve dublji i dublji. Albert je počeo da otkriva Boga, a ja sam počela ponovo da Ga upoznajem kroz svoja iskustva, a ne iz tradicije.

Albert: Večeri smo provodili plaćući, razgovarajući i smejući se — pokušavajući da shvatimo kako nas je Bog doveo do te tačke. Za Ligiju je to bilo poput povratka kući. Za mene je to bio početak neke nove stvarnosti koju nikada nisam smatrao mogućom. Otkrivanje Boga iz Biblije činilo se bezumnim. Ali, ispostavilo se da je to najlepša istina koju sam ikada pronašao.

Ligija: Shvatili smo da naš odnos nije bio samo između nas dvoje. Bio je između troje: Alberta, mene i Boga. Od početka, Bog je bio u centru, vodeći svaki korak. Kada smo shvatili da On ima plan za nas, odlučili smo da se verimo.

Albert: Krstili smo se, a zatim smo se venčali. Shvatili smo da se sve što smo do tada doživeli nije dogodilo slučajno. Sve iz naše prošlosti nam je bilo isprazno, ali sada nas je Bog ispunjavao svojom ljubavlju. Pokazao nam je da svetski uspeh, zabave i plitke veze nikada ne mogu ispuniti prazninu u ljudskom biću koju samo On može.

Ligija: Bog nas je spasao iz sveta površnosti. Sada smo posvetili svoje živote radu za Njega, pomažući drugima da pronađu istu preobražujuću ljubav koju smo pronašli u Bogu.

Albert: Danas hodamo zajedno u verovanju da Bog ide pred nama i vodi nas. Naša misija je da podelimo ovu poruku, i svedo-

U vezi sa pričom

- Pokažite Španiju na mapi sveta. Pokažite gradić Sagunto, nadomak Valensije, u kome se nalazi adventistički fakultet koji je 2020. godine primio sredstva darova Trinaeste subote.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte Albertov i Ligijin veb-sajt: elcielolatierra.com

Misionske informacije

- Tokom leta 1903. godine, braća Frenk i Volter Bond su stigli iz Kalifornije i nastanili se u Kataloniji, i uprkos tome što nisu znali lokalni jezik (katalonski), otišli su na posao, koristeći svoje oskudno znanje španskog. Otvorili su školu, a u junu 1904. godine, krstili su troje ljudi.

čimo ljudima koji, poput nas, traže smisao života.

Ligija: To je naša priča: iz sveta, pravo u Božje naručje.

Narator: Danas Albert studira na master studijama na katedri vere i nauke na Adventističkom fakultetu Sagunto u Španiji, kako bi Ligija i on mogli efkasnije da šire vest o Bogu sa sekularnim ljudima. Braća i sestre iz celog sveta su pomogli da Albertove studije budu moguće. 🌐

Deo darova Trinaeste subote, poznatiji kao darovi za tromesečni misijski projekat, bio je upotrebljen za proširenje Teološkog fakulteta gde studira.

Hvala vam na vašem velikodušnom doprinosu ovog tromesečja, koji će podržati više projekata i širiti jevanđelje uglavnom u sekularnim državama Interevropske divizije, uključujući Španiju.

Enohov san, deo I

ŠPANIJA | 25. jul

Enoh

Enohu se činilo da u Španiji živi život iz snova. Bio je suvlasnik ordinacije za fizikalnu terapiju sa poslovnim partnerom, bliskim prijateljem, u Barseloni, i uživao u svojoj karijeri više od 20 godina. Njegova supruga, Ingrid, radila je kao fizioterapeut u adventističkom domu za stare. Imali su dva sina i udoban život.

Zato Enoh nije mogao da razume zašto stalno oseća podsticaj da postane adventistički pastor. Nije želeo da Bog misli da je nezahvalan za uspešnu karijeru kojom je bio blagosloven. Nije želeo da kaže: „Hvala Ti na svemu što si mi dao, ali sada želim da postanem pastor.“ Zato se nije molio Bogu za tu želju, a nije ni rekao Ingrid.

Onda je došla pandemija KOVID-19, i on i njegov poslovni partner su morali da zatvore svoju ordinaciju na oko tri sedmice. Kada su je ponovo otvorili, Enohova želja da postane pastor je postala još jača. Osećao je kao da ne čini dovoljno za Boga. Razgovarao

je o Isusu sa nekim klijentima i molio se sa njima, ali nisu svi bili otvoreni da slušaju o Bogu. Enoh je žudeo da stalno priča o Isusu. Biti fizioterapeut mu se nije činilo dovoljnim.

Najbolji trenuci Enohovog dana bili su sa Bogom. Voleo je jutarnje molitve i lično proučavanje Biblije. Primetio je da šta god da je čitao ujutru, često je upravo to bilo ono što je neko od njegovih klijenata trebalo da čuje tog dana. Neki su čak počeli da traže da se moli za njih.

Ipak, Enoh se nije molio da postane pastor. Mislio je: „Moram da činim Božju volju“, a „Njegova volja me je dovela do fizikalne terapije.“

Ali, svake večeri, kada bi došao kući, zahtevao bi sebe kako svojoj supruzi Ingrid govori samo o duhovnim temama i molitvama koje je delio sa klijentima.

Konačno, Ingrid je jednog dana rekla: „Moram ti nešto reći. Bog mi je stavio na srce da ti kažem da moraš da ideš u Sagunto da studiraš teologiju, i postaneš pastor.“

Adventistički fakultet Sagunto je mesto gde se pastori obučavaju u Španiji.

Kada je Enoh čuo svoju suprugu kako izgovara ove misli, koje je on držao u sebi, ideja mu je zvučala još neverovatnija. Imao je dobar posao. On i njegova supruga su voleli Barselonu. Njihovi sinovi su tamo pohađali adventističku školu. Rekao joj je: „Ako je

to Božja volja – a ne samo moja želja – On će nam to staviti do znanja.“

Međutim, Ingrid nije htela da odustane. Svake sedmice ga je podsećala: „Bog mi stalno stavlja na srce da moramo da idemo u Sagunto.“

Svaki put, Enoh bi odgovarao: „To je nemoguće. Potrebna nam je kuća, poslovi i nova škola za dečake. Ne bi trebalo da gubimo vreme razmišljajući o tome.“

Jednog dana, Enoh je podelio svoja osećanja sa svojim zetom, koji je bio pastor. Nije planirao da bilo šta kaže, reči su samo izlazile. Njegov zet je obećao da će se moliti, dodajući: „Ako je to Božja volja, On će te osvedočiti.“

Zatim je Ingridin otac preminuo i porodica je počela da razmišlja o preseljenju kako bi bila bliže njenoj majci. Ingrid i Enoh su se molili: „Da li da ostanemo u Barseloni, da se preselimo da pomognemo majci ili da ode-mo u Sagunto?“

Ingrid je poslala svoju radnu biografiju na nekoliko mesta u očevom gradu, ali niko nije odgovorio. U međuvremenu, Enohova ordinacija fizikalne terapije u Barseloni je cvetala. On i njegov poslovni partner su čak dogovorili kupovinu nekretnine za proširenje.

Dok su završavali papirologiju, prijatelj ga je iznenada pitao: „Zašto ti nisi pastor?“

Enoh je bio šokiran. „O čemu to pričaš?“

„Vidim kako pričaš o Isusu sa klijentima“, rekao je njegov prijatelj. „Očigledno ti se sviđa taj poziv. Pa zašto nisi postao pastor?“

Ubrzo nakon toga, Enoh i njegova porodica našli su se na kampusu Adventističkog fakulteta Sagunto – gde je počeo da studira teologiju da bi postao pastor. To nije bio njihov plan. Bio je to Božji plan.

Saznajte šta se tačno dogodilo u mision-skoj priči naredne sedmice. 🌐

Deo darova Trinaeste subote, poznatiji kao darovi za tromesečni mision-ski projekat,

U vezi sa pričom

- Pokažite Španiju na mapi sveta. Pokažite gradić Sagunto, nadomak Valensije, u kome se nalazi adventistički fakultet koji je 2020. godine primio sredstva darova Trinaeste subote.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa Enohom na engleskom jeziku: bit.ly/Enoc-E-EUD.
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa Enohom na španskom jeziku: bit.ly/Enoc-S-EUD.

Važne činjenice

- Španija je uglavnom postala hrišćanska pod Rimljanima. Kasnije su germanska plemena iz Evrope osvajala ovaj region, a 711. godine nove ere, muslimani iz Afrike su osvojili Španiju.
- Godine 1492, hrišćanska kraljevstva u severnoj Španiji pobedila su muslimane i proširila katoličku religiju.
- „Sagrada Familija“ je katolička katedrala u Barseloni koju je projektovao čuveni arhitekta Antoni Gaudi. U izgradnji je od 1882. godine, ali uprkos tome što je nedovršena, dobila je status svetske baštine UNESCO-a.

bio je upotrebljen za proširenje teološkog fakulteta gde Enoh studira.

Još jedan projekat darova Trinaeste subote bio je upotrebljen za izgradnju ženskog bloka spavaonica, gde Ingrid sada radi.

Baš kao što su ta velikodušna mision-ska sredstva napravila veliku razliku u životima Enoha, Ingrid i drugih, vaš prilog ovog tromesečja može pomoći da se životi ljudi oblikuju za večnost.

Hvala vam na vašoj velikodušnoj podršci mision-skim projektima u Interevropskoj diziziji, koja uključuje Španiju.

Enohov san, deo II

ŠPANIJA | 1. avgust

Enoh

čitanja Biblije i molitve, otvorio je biblijsku pouku za odrasle, i počeo da proučava o Avramovoj veri. Čitao je kako je Bog tražio od Avrama da napusti svoju zemlju i ode na mesto koje će mu pokazati. Enoh se molio: „Tako je lako kad tako jasno govoriš. Mislim, da mi ljudi svi želimo da čujemo direktnu naredbu od Tebe.“

U 7 sati, Enohov telefon je zazvonio. Bio je to dekan Adventističkog fakulteta Sagunto.

„Žao mi je što sam ovako rano pozvao“, rekao je, „ali video sam da ste već aktivirani na internetu (WhatsApp), pa sam znao da ste budni. Moram nešto da vas pitam.“

„Šta se dešava?“, upitao je Enoh, malo zbunjeno.

„Slobodno recite *ne*“, rekao je dekan. „Ali, moram da pitam nešto što mi je Bog stavio na srce. Želimo da vi i vaša supruga dođete u Sagunto. Bili biste preceptor u studentskom bloku za muškarce, a vaša supruga pomoćnica preceptorke u bloku za devojke. Daćemo vam platu i smeštaj.“

Enoh nije mogao da veruje svojim ušima. Dekan mu se obraćao baš kao što je Bog govorio Avramu – direktno i jasno.

Kada je dekan završio sa opisom poslova, rekao je: „U redu, sada mi možete reći *ne*. Znam da imate svoj uspešan posao, ali morao sam da pitam.“

Enoh je izgubio glas. Konačno, uspeo je da kaže da je godinama sanjao da postane pastor, ali mu se to uvek činilo nemogućim. Sada je dekanov poziv izgledao kao da Bog otvara vrata.

Dekan je bio zapanjen.

Nakon razgovora, Ingrid je pitala šta se desilo. „Dekan Adventističkog fakulteta Sa-

Iz priče od prošle sedmice: Enohu se činilo da u Španiji živi životom iz snova. Imao je uspešnu ordinaciju fizikalne terapije sa poslovnim partnerom u Barseloni. Njegova supruga, Ingrid, radila je kao fizioterapeut u adventističkom domu za stara lica. Imaju dva sina koja su uživala u lokalnoj adventističkoj školi. Zato nije mogao da razume iz kog razloga je osetio želju da ode na Adventistički fakultet Sagunto i studira teologiju. Jednog dana, dok su njegov poslovni partner i on završavali papire za kupovinu novog prostora i veliko proširenje njihove ordinacije za fizikalnu terapiju, prijatelj ga je pitao zašto nije postao pastor.

Te večeri, Enoh je ispričao Ingrid o svom razgovoru sa prijateljem. Narednog dana je trebalo da potpiše dokumenta. Ingrid, koja ga je mesecima nagovarala da postane pastor, očajnički se molila: „Bože, ne možemo praviti planove na osnovu Tvoje tišine. Možemo ići u bilo kom pravcu, ali molim Te, neka to bude Tvoja volja.“

Narednog jutra, Enoh se probudio ranije zbog svog ličnog bogoslužjenja. Nakon

gunto nas je upravo pozvao“, rekao je Enoh. „Želi da dođemo u Sagunto i radimo kao preceptor.“

Ingrid je počela da plače. Njena molitva prethodne večeri bila je da Bog jasno otkrije svoju volju. Međutim, njena lična želja od nedavne smrti svog oca bila je da se preseli bliže majci.

„Ne“, rekla je Ingrid. „Želim da idem kod majke.“ Rekla je Enohu da joj je potreban jasan znak od Boga da se preseli u Sagunto.

„Zar misliš da je ono što se upravo desilo nije dovoljno jasno?“, upitao je Enoh.

„Ne, treba mi moj znak“, odgovorila je.

Enoh i Ingrid su se pomolili. Podsetili su Boga da je Gedeon dobio ne jedan, već dva znaka, iz teksta pročitano u Sudijama 6, i zamolili su Boga da učini isto za njih.

Sledećeg jutra, dok se vozila na posao, Ingrid se pomolila. Setila se biblijske društvene igre koju su ona i Enoh napravili tokom kovid blokade. Predali su je omladinskom odeljenju Adventističke crkve u Španiji, ali nisu dobili nikakvu povratnu informaciju već mesecima.

Pomolila se: „Ako me unijski sekretar za mlade kontaktira u vezi sa igrom, shvatiću to kao znak da treba da idemo u Sagunto.“

Onda se ponovo pomolila. „Previše tražim“, rekla je Bogu. „Nismo razgovarali toliko dugo. Ne treba da me pozove. Samo treba da mi jasno staviš do znanja da je to Tvoja volja.“

Trideset minuta kasnije, sekretar za mlade joj je poslao poruku na telefon. Napisao je: „Nemam ništa konkretno da ti kažem o igri. Samo sam želeo da znaš da je još uvek razmatramo. To je sve.“

Ingrid je pozvala Enoha. „Idemo u Sagunto“, rekla je.

„Šta se desilo?“, pitao je.

„Reći ću ti večeras kod kuće.“

Danas, Enoh i Ingrid žive i rade na Adventističkom fakultetu Sagunto. Njihova dva sina stižu obrazovanje u adventističkoj školi na istom kampusu. Enoh je prodao svoj udeo u ordinaciji fizikalne terapije, i sad studira teologiju i radosno svedoči o Isusu puno radno vreme.

U vezi sa pričom

- Pokažite Španiju na mapi sveta. Pokažite gradić Sagunto, nadomak Valensije, u kome se nalazi adventistički fakultet koji je 2020. godine primio deo darova Trinaeste subote.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa Enohom na engleskom jeziku: bit.ly/Enoc-E-EUD.
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa Enohom na španskom jeziku: bit.ly/Enoc-S-EUD.

Važne činjenice

- Španija je najveći svetski proizvođač maslinovog ulja, skoro 40% ukupne svetske proizvodnje.
- Španija je zemlja puna tradicija. Jedna od tih tradicija vezana je za novogodišnju noć kada se pojede 12 zrna grožđa tokom poslednjih 12 sekundi u godini. Veruje se da će to doneti sreću.

„Odlučili smo da uvek budemo spremni da slušamo Božji glas, Njegovu volju i šta god On traži da činimo“, izjavljuje Enoh. „Naši životi ne pripadaju nama. Bog nas je doveo ovde i od sada ćemo ići gde god nas On pošalje.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote, poznatiji kao darovi za tromesečni misionski projekat, bio je upotrebljen za proširenje teološkog fakulteta na kome Enoh studira.

Još jedan deo darova upotrebljen je za izgradnju ženskog bloka spavaonica, gde Ingrid sada radi.

Baš kao što su ta velikodušna misionska sredstva u velikoj meri uticala na život Enoha, Ingrid i drugih, vaš prilog ovog tromesečja može pomoći da se životi ljudi oblikuju za večnost.

Hvala vam na vašoj velikodušnoj podršci misionskim projektima u Interevropskoj diviziji, koja uključuje Španiju.

Dugo iščekivana građevinska dozvola

BUGARSKA | 8. avgust

Marijan

Da biste izgradili bilo koju vrstu zgrade u Bugarskoj, potrebna vam je građevinska dozvola.

Građevinsku dozvolu izdaje grad. Pošto je Adventistička crkva sedmog dana planirala da otvori veliku crkvu u glavnom gradu države, Sofiji, morala je da dobije građevinsku dozvolu koju je trebalo da potpiše glavni gradski urbanista arhitekta.

Da biste dobili potpis, morali ste da zakažete sastanak lično sa glavnim arhitektom. Međutim, on nije bio dostupan svaki dan. Dolazio je u svoju kancelariju da potpisuje građevinske dozvole jedno popodne mesečno.

Štaviše, sastanci su se mogli zakazati samo telefonom. Zakazivanje lično nije bilo dozvoljeno.

Iva, sekretarica kancelarije unije Adventističke crkve sedmog dana u Bugarskoj, morala je da pozove sekretaricu glavnog gradskog urbaniste da zakaže sastanak.

Zadatak nije bio jednostavan. Kada je Iva pozivala, tokom prvog meseca, telefonska li-

nija je bila stalno zauzeta. Drugog meseca, linija je bila slobodna, ali se niko nije javljao. Trećeg i četvrtog meseca, ponovo je bilo stalno zauzeto.

Konačno, predsednik unije Adventističke crkve u Bugarskoj je otišao u kancelariju glavnog arhitekta urbaniste da lično objasni situaciju.

„Ne možete zakazati sastanak dolaskom ovde“, rekla je sekretarica. „Morate da pozovete.“

Zato je predsednik pozvao Ivu iz kancelarije glavnog arhitekta i rekao: „U kancelariji sam. Molim vas, pozovite njegovu sekretaricu sada.“

Iva je zvala i zvala, ali niko se nije javio. Telefon je zvonio i zvonio. Predsednik je mogao da čuje. Sekretarica je mogla da čuje. Ali niko se nije javio. Frustrirana, Iva je pozvala predsednika i rekla mu: „Molim vas, pozovite je lično.“

To je i uradio. Stojeći tačno ispred sekretarice, pozvao je njenu kancelariju, ali ona se nije javila.

Tada su adventisti počeli da sumnjaju da bi neko drugi možda želeo da kupi njihovu zemlju. Imanje koje su kupili za Adventističku crkvu u Sofiji bila je vrhunska nekretnina – odmah pored podzemnog ulaza u metro stanicu. Sa jedne strane buduće crkve nalazio se veliki tržni centar. Sa druge strane bila je glavna tramvajska stanica. Neko se verovatno nadao da će adventisti odustati i prodati zemljište po niskoj ceni.

Vernici crkve su počeli usrdno da se mole za svoju buduću crkvenu zgradu. Molili su se 25 godina. Konačno, novi glavni gradski urbanista arhitekta u Sofiji preuzeo je dužnost i potpisao je dugo iščekivanu građevinsku dozvolu. Izgradnja crkve je počela u oktobru 2024. godine uz pomoć dara Trinaeste subote, poznatog i kao dara za tromesečni misionijski projekat.

„Drago nam je što su se naše molitve nakon 25 godina napokon ostvarile“, rekao je Marijan, glavni starešina crkve. 🌍

Adventistička crkva Zapad u Sofiji je u izgradnji, zahvaljujući podršci velikodušnih donatora iz celog sveta koji su pomogli svojim priložima u prvom tromesečju 2020.

Ovog tromesečja možete pomoći da se radosna vest o Isusovom skorom dolasku raširi po celoj Bugarskoj. Deo sredstava će podržati izgradnju adventističke predškolske ustanove pod nazivom „Šarena nada“. Ovim će se dečji vrtić preseliti iz iznajmljenih objekata u zgradu koja pripada crkvi.

Hvala vam što svojim sredstvima velikodušno doprinosite tromesečnim misioniskim projektima.

U vezi sa pričom

- Pokažite Bugarsku na mapi sveta, zatim njen glavni grad Sofiju gde se gradi nova zgrada Adventističke crkve i dečiji vrtić Šarena nada.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa Marijanom: bit.ly/Marian-EUD.

Znaite da je Adventistička crkva kupila zemljište 2000. godine, ali su radovi bili u zastoju do oktobra 2024. Tokom tog vremena, zrkvena zajednica je obavljala bogosluženja na raznim iznajmljenim lokacijama. Neko vreme su delili zgradu sa drugom adventističkom zajednicom i naizmenično koristili salu za bogosluženja. Kasnije su se preselili na drugi sprat društvenog centra. Broj vernika je stalno rastao – uključujući 40 dece – i zajednica je bila oduševljena što je konačno mogla da dobije veći prostor za bogosluženje i službu ljudima iz lokalne sredine kroz pripremu i podelu hrane i odeće tokom sedmice.

Misionske informacije

- Početkom 1890-ih, grupa nemačkih adventista, koji su emigrirali iz nemačkih naselja u Rusiji, naselili su se u Rumuniji, blizu bugarske granice. Širili su svoja verovanja među svojim rumunskim i bugarskim susedima.
- Godine 1899, knjiga Elen G. Vajt „Put Hristu“ bila je prva adventistička knjiga prevedena na bugarski jezik, i objavljena u Bugarskoj.

Godine 1911, C. Mocer, sveštenik iz Nemačke, organizovao je Bugarsku misiju. Do 1912. godine, u Sofiji je bila organizovana crkva od osam članova.

Adventistička crkva sedmog dana nije bila zvanično priznata od strane bugarske vlade do 1990. godine.

Prva adventistička predškolska ustanova

BUGARSKA | 15. avgust

Marija

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča je o adventističkoj predškolskoj ustanovi pod nazivom „Šarena nada“ u Sofiji, Bugarskoj, koja će primiti deo tromesečnog dara ove Tri-naeste subote, takođe poznatog kao dar tromesečnog misionskog projekta.

Marijin sin je imao tri godine i ona nije želela da ga pošalje u državni vrtić u Bugarskoj. Međutim, nije imala drugu opciju. Nije bilo adventističkih vrtića i nije bila sigurna šta da radi.

Brige su ispunjavale Marijine misli danju i noću dok se njeno porodijsko odsustvo blizilo kraju.

Bugarska je imala velikodušnu politiku u vezi sa porodijskim odsustvom pa je tri godine mogla da ostane kod kuće sa sinom. Ali, uskoro je morala da se vrati na posao. Iako je volela svoje kolege i iako je bila zadovoljna platom, nije se osećala prijatno da pošalje sina u državnu predškolsku ustanovu.

Konačno, u očaju, jedne večeri, okrenula se svom suprugu i pitala: „Šta da učinim? Moram uskoro da se vratim na posao.“

On ju je ozbiljno pogledao i odgovorio: „Kada ćeš shvatiti da Bog želi da uradiš nešto sama?“

Njegove reči su iznenadile Mariju. Bilo je kao da čuje Božji glas. Znala je da je u pravu. Trebalo je da otvori prvi adventistički vrtić u Bugarskoj. Ali kako? Bila je 2016. godina i u Bugarskoj nije bilo nikakvih adventističkih obrazovnih ustanova.

Dok je delila svoju viziju sa članovima crkve, neki su izrazili sumnju da bi ta zamisao mogla da uspe.

„Ne gubite vreme“, rekli su. „To je nemoгуće. Sve predškolske ustanove i škole su besplatni u Bugarskoj, pa ko bi platio da pošalje svoju decu u vrtić?“

Međutim, samo tri meseca kasnije, vrtić „Šarena nada“ otvorio je svoja vrata.

Trebalo je šest sedmica da se pronađe odgovarajuća lokacija. Sa svojim trogodišnjim sinom u kolicima, Marija je obilazila moguće lokacije širom bugarske prestonice, Sofije. Tražila je svuda osim u svom komšiluku. Želela je da lokacija bude pogodna za tim koji je okupila, a ne samo za nju, nekih 15 minuta pešačenja od kuće. Ali, niko nije hteo da joj izda odgovarajući objekat u zakup. Kada bi vlasnici objekata čuli da želi da otvori vrtić, odmahnu bi glavom i rekli:

„Ne, ne želimo da nam mala deca uništavaju objekat.“

Marija je postala očajna. Nije razumela Božju volju i zašto nije mogla da nađe odgovarajuće mesto.

Do povratka na posao ostalo joj je samo šest sedmica i vreme je brzo proticalo. Marija se ponovo pomolila i rekla u sebi: „Počecu da tražim odgovarajući objekat i bliže svom domu.“

Tada je videla oglas za kuću odmah niz ulicu. Čim je videla objekat, znala je da je to mesto koje je Bog pripremao. Molila se da vlasnik objekta oseti isto to uverenje.

Vlasnica je izgledala otvorena za tu ideju i Marija je pozvala članove svog tima da pogledaju kuću. Dopala im se, a vlasnici se dopao tim. Vlasnica je pristala da iznajmi kuću, čak je i ponudila velikodušan popust, jer je shvatila da je vrtić početni projekat, koji se započinje bez mnogo sredstava i bez garancije profita.

Pre potpisivanja ugovora o zakupu, Marija je znala da mora da kaže vlasnici da će vrtić podučavati decu vrednostima Adventističke crkve sedmog dana. Pitala se kako će reagovati. Pojedini Bugari su sa prezirom posmatrali adventiste, smatrajući ih sektom.

Na dan kada je Marija otišla da potpiše ugovor, ušla je u kuću i videla vlasničinog supruga kako sedi u fotelji i čita Bibliju. Bila je zaprepašćena. Ispostavilo se da je on penzionisani profesor religije i filozofije.

Marija je sela za sto. Vlasnica ju je pogledala i rekla: „Vi ste vernica Adventističke crkve, zar ne?“

Marija je bila još više iznenađena. Kako je znala?

Vlasnica je pronašla veb-stranicu vrtića na društvenim mrežama i saznala da je povezana sa Adventističkom crkvom sedmog dana. Imala je veoma lepo mišljenje o adventistima. Kao profesorka klavira, podučavala je brojne adventističke učenike tokom godina. Izjavila je da je srećna što je poverila svoju kuću adventističkom vrtiću.

Vrtić je otvoren 15. septembra 2016. godine. Bog je blagoslovio poduhvat i dve go-

U vezi sa pričom

- Pokažite Bugarsku na mapi sveta, zatim njen glavni grad Sofiju gde se gradi nova zgrada Adventističke crkve i dečiji vrtić Šarena nada.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa Marijom: bit.ly/Maria-YA-EUD.
- Treba napomenuti da je Marijin sin u međuvremenu prešao u osnovnu školu, ali njena petogodišnja ćerka sada ide u vrtić.

Važne činjenice

- Rimsko carstvo je osvojilo region današnje Bugarske 45. godine nove ere.
- Hrišćanstvo je počelo da se širi u ovom području u četvrtom veku. Boris I, vođa prvog Bugarskog carstva, ukinuo je paganstvo 864. godine, omogućavajući procvat istočnog pravoslavnog hrišćanstva.

dine kasnije otvoren je drugi vrtić pod istim imenom na novoj lokaciji. Danas jedan vrtić ima 16 dece, a drugi 14.

Do dan danas, Marija i vlasnica prvog obdaništa održavaju toplo prijateljstvo. Svaki put kada razgovaraju, vlasnica kaže: „Vi ste drugačiji. Bog deluje u vašem životu.“

Marija i njen tim se redovno mole za vlasnicu i njenog supruga. „Oni nemaju decu“, rekla je Marija. „Kažu da im iznajmljivanje ove kuće daje osećaj smisla i ispunjenja. Uvek nas podržavaju. Znamo da Bog ima plan za njihove živote kroz nas, i nastavljamo da se zalažemo za njih u našim molitvama.“ 🌍

Deo priloga ovog tromesečja omogućiće vrtiću „Šarena nada“ da se preseli iz jednog od iznajmljenih objekata u sopstvenu zgradu u Sofiji. Hvala vam što ste deo ovog projekta koji menja živote u Bugarskoj.

Sofijina omiljena knjiga

BUGARSKA | 22. avgust

Sofija

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča govori o adventističkom vrtiću pod nazivom „Šarena nada“ u Sofiji, Bugarskoj, koji će primiti deo dara ove Trinaeste subote, takođe poznatog kao dar tromesečnog misionskog projekta.

Sofija je bila inteligentna, radoznala dvogodišnja devojčica u Bugarskoj. Nikada nije čula za Boga kod kuće jer njeni roditelji nisu bili zainteresovani za religiju. Međutim, njeni roditelji su čuli pozitivne stvari o adventističkom vrtiću u glavnom gradu Bugarske, Sofiji, i bili su sigurni da Sofija treba da ga pohađa.

Sofiji su se odmah svidele biblijske priče koje je slušala svakog jutra u vrtiću. Upijala je priče i ubrzo je mnoge od njih znala napamet.

Kad je Sofija imala tri godine, bila je sposobna da povezuje biblijske priče. Jednog dana, vaspitačica je pročitala priču o Sam-

sonu i govorila o tome kako su zli Filisteji zarobili Samsona i stavili ga u zatvor.

„O, Filisteji!“, rekla je Sofija. „Golijat je bio Filistejin.“

I bila je u pravu! Filisteji koji su zarobili Samsona bili su narod iz koga je kasnije potekao div Golijat u vreme cara Saula i Davida.

Sofijino zapažanje je zadivilo njenu vaspitačicu. Ona je zaista bila izvanredna devojčica.

Jednog dana, Sofijina majka je poslala vaspitačici fotografiju na kojoj Sofija drži dečju pouku za Subotnu školu Adventističke crkve sedmog dana. Vaspitačica je bila iznenađena jer tu knjigu nije dala Sofijinoj porodici.

„Gde si dobila tu knjigu?“, upitala je vaspitačica.

Ispostavilo se da je neki nepoznati čovek dao knjigu Sofiji u tržnom centru.

Sofiji se mnogo dopala pouka Subotne škole. Ali, njena omiljena knjiga bila je dečja Biblija koju joj je vaspitačica dala u vrtiću. Nosila je Bibliju kući i gledala njene šarene slike svaki dan. Dok je listala stranice, sećala se biblijskih priča koje je slušala u vrtiću.

Onda, jednog dana, vaspitačica je primetila da Sofija šeta po vrtiću noseći drugu Bibliju u rukama – malu, crvenu. Nosila ju je ceo dan. Konačno, vaspitačica je pitala: „Zašto nosiš ovu Bibliju svuda?“

„To je moja omiljena knjiga“, rekla je devojčica. „Žao mi je što je nemam kod kuće. Sada ću otići kod bake, i morati da se oprostim od ove knjige.“

Vaspitačica je bila podjednako iznenađena. Znala je koliko Sofija voli dečju Bibliju koju ima kod kuće. Mala, crvena Biblija imala je veoma sitan tekst i nije sadržala lepe slike kao dečja Biblija. Ali, tog dana, Sofija je odlučila da joj je crvena Biblija omiljena knjiga – i nije želela da se rastane od nje.

Kada je Sofija napuštala vrtić tog popodneva, vaspitačica joj je poklonila malu, crvenu Bibliju. Sofija je bila oduševljena. Podela ju je kući, a zatim, kod svoje bake tog vikenda.

„Radujem se da gledam kako se Sofija razvija“, izjavljuje njena vaspitačica Marija. „Ona ima duboku vezu sa Bogom. Baš danas se molila tokom našeg jutarnjeg bogoslužnja za naš grad i za biljke u našem dvorištu.“

Deo darova ovog tromesečja omogućiće vrtiću „Šarena nada“ da se preseli iz iznajmljenog objekta u sopstvenu zgradu u Sofiji. Više od polovine dece koja pohađaju vrtić dolazi iz porodica koje nisu deo Adventističke crkve sedmog dana. Neki ne veruju u Boga. 🌍

Hvala vam na velikodušnoj podršci ovom projektu koji menja živote u Bugarskoj.

U vezi sa pričom

- Pokažite Bugarsku na mapi sveta, zatim njen glavni grad Sofiju gde se gradi nova zgrada Sdventističke crkve i dečiji vrtić Šarena nada.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa vaspitačicom Marijom: bit.ly/Maria-YA-EUD.

Važne činjenice

- Godine 1925, Grčka i Bugarska su bile uključene u sukob nazvan „Rat pasa lutilica“.
- Bugarska ima jedan od najbogatijih biodiverziteta u Evropi. Ova država ima tri nacionalna parka, 11 parkova prirode, 10 rezervata biosfere i 565 zaštićenih područja.
- Bugarska je najveći proizvođač lavandinog i ružinog ulja na svetu, koje se koriste za francuske parfeme.
- Bugarska narodna muzika ima prepoznatljiv zvuk i koristi tradicionalne instrumente, kao što su gadulke, gajde, kaval i tupani. Gajde su nacionalni instrument Bugarske.
- Bugarska kuhinja je slična kuhinji drugih balkanskih zemalja i na nju su uticale Turska i Grčka. Neka od najpoznatijih bugarskih jela su lukanka (vrsta salame), banica (testo), šopska (salata), ljutenica (povrćni umak) i kozunak (slatki hleb).
- Reka Dunav čini veći deo bugarske granice sa Rumunijom na severu.
- Bugarska je jedna od najstarijih evropskih zemalja i jedina je koja nije promenila ime od svog osnivanja.
- Bugarski moto je „Jedinstvo čini snagu“.

Bog ne greši

BUGARSKA | Avgust 29

Gogi

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča je o adventističkom vrtiću pod nazivom „Šarena nada“ u Sofiji, Bugarskoj, koji će primiti deo tromesečnog dara ove Trinaeste subote, takođe poznatog kao dar tromesečnog misionskog projekta.

Vaspitačica je pomislila da su otac i majka možda pogrešili kada su stigli u adventistički vrtić. Otac je bio prekriven od glave do pete tetovažama, a majka je ličila na manekenku ili kraljicu lepote.

Otac i majka su tražili mesto gde da upišu svog sina, Gogija.

Vaspitačica se borila protiv želje da kaže da vrtić možda nije najbolje mesto za njihovog sina. Moleći se u sebi, čvrsto je odbacila svoje predrasude zasnovane na spoljašnjem izgledu roditelja. Rekla je roditeljima da vrtić ima adventističke vaspitače koji uče decu da vole Isusa.

„Da, da“, odgovorili su roditelji oduševljeno. „Želimo da ovde upišemo našeg sina.“

Gogi je imao zaostatak u razvoju. Kada je stigao, nije mogao da razgovara sa drugom decom i mogao je da proizvede samo neke zvuke. Njegovo ponašanje je bilo tipično za decu koja imaju autizam.

Vaspitačica se molila za Gogija mnogo dana i stalno je radila posebno sa njim, kako bi razvila njegov govor i socijalne veštine.

Vremenom je učiteljica uvidela da je Gogijeva majka duboko posvećena svom sinu i veoma lojalna vrtiću. Želela je da pomogne na svaki mogući način. Na vaspitačicino zaprepašćenje, ova majka koja je izgledala kao manekenka počela je da ide na rasprodaje u supermarketima kako bi kupila najbolje stvari po najboljim cenama i pomogla vrtiću da uštedi novac. Majka je takođe bila uznemirena zbog Gogijevog razvoja, pa je vaspitačica počela redovno da se sastaje sa njom kako bi razgovarale o životnim brigama i ponudila joj smernice o tome kako da se ponaša sa dečakom kod kuće.

Tokom narednih meseci, Gogi je počeo da govori, napravivši i druga vidljiva poboljšanja. Vaspitačica i majka su razvile toplo

prijateljstvo. Vaspitačica je takođe saznala da je Gogijev otac radio kao telohranitelj za bugarskog gangstera.

Vaspitačica je nastavila da se moli za Gogiju i njegovu porodicu.

Jednog jutra, dobila je video poruku od majke. Gogi je bio bolestan kod kuće, a u videu je rekao: „Mama, vreme je za duhovni doručak!“

U vrtiću, vaspitačica je jutarnje bogoslužje nazivala duhovnim doručkom. Sada je Gogi želeo da ima jutarnje bogoslužjenje sa svojom majkom kod kuće.

U videu, Gogi je takođe pevao hrišćanske pesme, baš kao one koje se pevaju tokom jutarnjeg bogoslužjenja u vrtiću. Zatim, držeći dečju Bibliju – poklon iz vrtića – pokazao je majci priču koju je želeo da pročita.

Majka je rekla da je oduševljena. I vaspitačica je bila presrećna. Shvatila je da je majka otvorena za potpunije upoznavanje Boga, pa je počela da sa njom proučava biblijske teme.

Život se promenio u Gogijevom domu. Otac je prestao da jede meso. U vrtiću su deci služili zdrave obroke, a Gogi je počeo da odbija meso kod kuće. Tako je cela porodica prestala da ga jede. Majka je rekla da se otac oseća zdravije od kad ne jede meso. Zatim je otac dao otkaz na poslu telohranitelja i upisao se u školu da bi postao nastavnik fizičkog vaspitanja.

Kasnije se porodica preselila u drugi grad kako bi otac mogao da predaje fizičko vaspitanje. Ali, vaspitačica i majka su ostale u kontaktu.

Danas je Gogi u četvrtom razredu osnovne škole i odličan je učenik. Majka želi da se krsti, ali prvo otac i ona planiraju da se venčaju. Živeli su zajedno u vanbračnoj vezi, a sada žele da ozvaniče svoju zajednicu u očima Boga i države.

U međuvremenu, majka je počela da radi kao kozmetičarka i otvoreno deli svoju lju-

U vezi sa pričom

- Pokažite Bugarsku na mapi sveta, zatim njen glavni grad Sofiju gde se gradi nova zgrada Adventističke crkve i dečiji vrtić Šarena nada.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pronounce Tzventna Nadezhda as tsvet-na na-dezh-da.
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa vaspitačicom Marijom koja objašnjava značaj duhovnog doručka za decu, tj. jutarnjeg bogoslužjenja: bit.ly/Maria-C-EUD.

Važne činjenice

- Dizanje tegova i rvanje su važni sportovi u Bugarskoj, ali fudbal je najpopularniji sport u zemlji.
- Bugarsku je bila osvajana od strane Aleksandra Velikog, Rimskog carstva, Vizantijskog carstva i Osmanskog carstva.

bav prema Isusu sa svojim klijentima. Vrtić joj je poslao mnogo Biblija i drugih knjiga da ih poklanja svojim klijentima. Njen san je da postane misionar.

Vaspitačica sada jasno vidi: Bog nije pogrešio kada je doveo oca i majku u adventistički vrtić. Učinio je čudo. Ta odluka im je zauvek promenila živote. 🌍

Deo darova ovog tromesečja omogućiće obdaništu „Šarena nada“ da se preseli iz iznajmljenog objekta u sopstvenu zgradu u Sofiji. Više od polovine dece koja pohađaju vrtić dolazi iz porodica koje nisu deo Adventističke crkve sedmog dana. Neki ne veruju u Boga.

Hvala vam na velikodušnoj podršci ovom projektu koji menja živote u Bugarskoj.

Polomljena šolja

BUGARSKA | 5. septembar

Dani

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča je o adventističkom vrtiću pod nazivom „Šarena nada“ u Sofiji, Bugarskoj, koji će primiti deo tromesečnog dara ove Trinaeste subote, takođe poznatog kao dar tromesečnog misionskog projekta.

Dani je imala samo godinu i devet meseci kada ju je majka dovela u adventistički vrtić u Sofiji, u Bugarskoj.

Majka je bila u drugom stanju i trebalo je da rodi drugo dete. Bio joj je potreban neko da joj pomogne da čuva malu Dani. Iako majka nije bila adventistkinja sedmog dana — pripadala je drugoj hrišćanskoj denominaciji — smatrala je da će vaspitačice u adventističkom vrtiću pomoći Dani da zavoli Isusa.

Dani je odmah zavolela vaspitačice i biblijske priče koje je slušala u vrtiću. Majka i ostatak porodice su takođe brzo zavoleli vrtić i njegovo osoblje. Danini roditelji, bake i deke, stričevi i tetke postali su najveća po-

drška vrtiću na društvenim mrežama, uvek lajkujući i komentarišući njegove objave.

Jednog dana, Danina majka je došla u vrtić sa neobičnim zahtevom. „Možete li nam pomoći da pronademo mesto za Daninu rođendansku zabavu?“, upitala je. Potreban nam je veliki prostor jer bismo želeli da pozovemo mnogo gostiju.“

Vaspitačice u vrtiću su pristale da pomognu, i porodica je na kraju bila domaćin zabave u sedištu Adventističke crkve sedmog dana u Bugarskoj. Zamislite to – porodica posvećenih hrišćana iz druge hrišćanske denominacije slavi rođendan svoje devojčice u konferencijskoj sali Adventističke crkve sedmog dana! Vaspitačice iz vrtića su po-

mogle u organizaciji posebne proslave koja je uključivala i mnoge duhovne elemente, kako bi podsetili goste na Isusovu ljubav.

Sva deca, roditelji, bake i deke, ujaci i tetke koji su prisustvovali bili su duboko impresionirani i srećni.

Nakon toga, Danina porodica je počela da čita knjige adventista sedmog dana, uključujući i „Čežnju vekova“ Elen Vajt.

Na kraju, Dani je odrasla i napustila vrtić da bi krenula u prvi razred. Ipak, ona i njena porodica su ostali u bliskom kontaktu sa vrtićem i njegovim osobljem. Oni proučavaju Bibliju i vide je u novom svetlu.

Godinu dana nakon što je Dani napustila vrtić, majka je telefonom pozvala vaspitačicu, osnivača vrtića, u 10 sati uveče sa hitnim zahtevom. „Dani je razbila šolju“, rekla je. „Veoma je tužna i plače. Možete li pomoći?“

Svako dete u vrtiću dobija staklenu šolju za piće sa svojim imenom, zajedno sa ručno nacrtanom slikom osnivača vrtića, Marije. Šolje deca čuvaju, i kada napuste vrtić, nose svoje šolje kući. Dani je razbila svoju šolju, dragocenu stvar koja ju je emocionalno vezivala sa vrtićem.

Marija je brzo poslala novu šolju kurirskom poštom u grad u kome je Dani sada živela. U paket je uključila i nekoliko hrišćanskih knjiga.

„Vidimo trag koji Bog ostavlja u dečjim umovima“, izjavljuje. Jedva čeka da vidi kakve planove Bog ima za Dani i njenu porodicu. 🌍

Deo darova ovog tromesečja omogućiće vrtiću „Šarena nada“ da se preseli iz iznajmljenog objekta u sopstvenu zgradu u Sofiji. Više od polovine dece koja pohađaju vrtić dolazi iz porodica koje nisu deo Adventističke crkve sedmog dana. Neki ne veruju u Boga.

Hvala vam na velikodušnoj podršci ovom projektu koji menja živote u Bugarskoj.

U vezi sa pričom

- Pokažite Bugarsku na mapi sveta, zatim njen glavni grad Sofiju gde se gradi nova zgrada Adventističke crkve i dečji vrtić Šarena nada.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa vaspitačicom Marijom: bit.ly/Maria-YA-EUD.
- Watch a YouTube video of the kindergarten's founder, Maria, at: bit.ly/Maria-YA-EUD.

Važne činjenice

- Glavni grad Bugarske je Sofija.
- Zvanični jezik je bugarski.
- Bugarska nacionalna himna je „Mila Rodina“ („Draga domovino“).
- Balkanske planine se protežu kroz Bugarsku od zapada ka istoku.
- Bugarska je peti najveći proizvođač uglja u Evropi.
- Potrošnja mesa je u Bugarskoj manja od evropskog proseka; Bugari uključuju veliki broj različitih salata u svoju ishranu.
- Mnogi Bugari odmahuju glavom za „da“ i klimaju glavom za „ne“.
- Bugari su prvi koristili ćirilичno pismo.
- Prva grupa za koju se zna da je živela u Bugarskoj bili su Tračani, plemensko društvo zanatlija, poljoprivrednika i konjanika.

Uplakana vaspitačica

BUGARSKA | 12. septembar

Marija

Ovonedeljna misionska priča govori o projektu koji će dobiti sredstva od dara Trinaeste subote ovog tromesečja, poznatog i kao tromesečni misionski projekat.

Adventistkinja sedmog dana pozvala je osnivača vrtića „Šarena nada“ u Sofiji, u Bugarskoj, da preporuči svoju prijateljicu vaspitačicu.

„Ako bi vrtić imao jedno upražnjeno mesto, vredelo bi razmotriti“, rekla je žena preko telefona.

„Šarena nada“ je imala više nego dovoljno vaspitača, ali Marija – osnivač – je tokom godina nakon otvaranja vrtića naučila da Bog nikada ne daje ništa nepotrebno. Naučila je da sluša Njegov glas i da traži Njegovu volju.

Zato je rekla: „Trenutno nam ne treba dodatna vaspitačica, ali bih se rado sastala sa Tanjom.“

Tokom razgovora za posao, Marija je pitala Tanju da li sledi Isusa. Tanja je odgovorila da se njen suprug pridružio Adventističkoj crkvi pre nekoliko meseci i da je ljuta zbog toga. Nije razumevala zašto bi provodio subote u crkvi, umesto sa njom – posebno zato što ga je posao držao van doma veći deo sedmice. Odbila je njegove pozive da čita Bibliju ili ide u crkvu sa njim.

Marija je ispričala Tanji o vrtiću, objašnjavajući da ga je osnovala 2016. godine i da sada ima oko 30 dece na dve lokacije u Sofiji. Takođe je opisala u šta veruju vaspitači adventisti i kako rade. Osetila je da je Tanja bila otvorena za duhovne stvari.

Razgovor se zatim okrenuo ka izazovima sa kojima se vrtić suočavao i kako ih je Bog čudesno vodio. Podstaknuta da pozove Tanju da postane deo njihovog kolektiva, Marija joj je ponudila posao sa skraćenim radnim vremenom.

Dva dana kasnije, Tanja je pozvala da javi da prihvata posao.

Mesec dana kasnije, Marija je saznala ostatak priče.

Tanja joj je rekla da je počela da plaće nekontrolisano nakon intervjua. Njen suprug, Denislav, čekao ju je u kolima, a ona je sedela pored njega, plaćući 30 minuta. On se samo osmehnuo, osećajući da Sveti Duh deluje na njeno srce.

Tanja je rekla da se tokom intervjua u njenom srcu pojavila želja da živi život vere kao Marija. Zatim, kada je napustila vrtić, osetila je kao da je sunce obasjava na novi način. Po prvi put u svom životu, osetila je da je Bog voli.

Kada je konačno obrisala suze u kolima, obećala je Denislavu da će ići sa njim u crkvu subotom. Održala je svoje obećanje.

Marija je počela da drži Tanji biblijske teme za krštenje, i devet meseci kasnije, Tanja je predala svoje srce Isusu i krstila se. Denislav je bio oduševljen.

Mnogo kasnije, Tanja se poverila da je deo svoje priče zadržala za sebe. Dva dana nakon intervjua za posao, bivši poslodavac je pozvao da joj ponudi delimično vlasništvo nad jednim vrtićem. Uživala bi u visokoj plati i potpunoj slobodi da zaposli svoj tim i oblikuje svoj program. Ponuda je bila primamljiva. Ali Tanja je odmerila svoje mogućnosti i shvatila da bi izgubila nešto neprocenljivo ako bi prihvatila ponudu. Zato je pozvala Mariju i prihvatila posao sa skraćenim radnim vremenom.

Danas Tanja vodi vrtić na drugoj lokaciji, dok Marija i dalje vodi prvi. Pored toga, Tanja i Denislav su postali osnivači crkava. Viđevši potrebu za adventističkim prisustvom u nedostupnom kvartu Sofije, pokrenuli su misijski program i tamo osnovali crkvu.

„Toliko je divno znati da ne možeš ništa sama“, rekla je Marija. „Isus kaže: Bez Mene ne možete činiti ništa. Ali, kada se nalazite

U vezi sa pričom

- Pokažite Bugarsku na mapi sveta, zatim njen glavni grad Sofiju gde se gradi nova zgrada Adventističke crkve i dečiji vrtić Šarena nada.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video na Jutjubu sa vaspitačicom Marijom: bit.ly/Maria-YA-EUD.
- Znaite da vrtić Šarena nada uvek teži da ima jednu vaspitačicu koji nije adventista sedmog dana u svom timu. „Iako prvenstveno radimo sa decom i njihovim roditeljima, u našem timu imamo i jednu vaspitačicu koji danas nije adventista“, rekla je Marija. „Uvek je tako. Ove vaspitačice su takođe naša misija.“

u Njegovim rukama i dozvolite Mu da kroz vas radi, On čini čuda.” 🌍

Deo darova ovog tromesečja omogućiće vrtiću „Šarena nada“ da se preseli iz iznajmljenog objekta u sopstvenu zgradu u Sofiji. Više od polovine dece koja pohađaju vrtić dolazi iz porodica koje nisu deo Adventističke crkve sedmog dana. Neki ne veruju u Boga.

Hvala vam na velikodušnoj podršci ovom projektu koji menja živote u Bugarskoj, i drugim projektima koji će dobiti sredstva od današnjeg dara.

Ostali projekti u Interevropskoj diviziji u ovom tromesečju uključuju izgradnju dve škole u Rumuniji; omladinski kamp, crkveni kamp i centar za obuku u Belgiji; i blok spavaonica u vili „Aurora“ adventističkog univerziteta u Firenci, u Italiji.

Direktorka se brine o oba roditelja

RUMUNIJU | 19. septembar

Kamelija

Majka je bila veoma uznemirena zbog braka i insistirala je na razvodu. Međutim, otac je izrazio spremnost da ostanu zajedno.

Direktorka je znala da nijedno od njih ne ide redovno u crkvu, pa im je govorila iz Biblije. Rekla je da je Bog sklopio brak u Edemskom vrtu i da On ne podržava razvod. Citirala je Isusa koji je rekao: „Tako nisu više dvoje, nego jedno telo; a šta je Bog sastavio čovek da ne rastavlja.“ (Matej 19,6)

„Razvod nije bio deo Božjeg plana“, rekla je direktorka Kamelija. „To je sotonin plan jer želi da uništi porodice. On zna da će razvedenom roditelju biti posebno teško da se sam suočava sa izazovima društva.“

Majka i otac su pažljivo slušali.

„Imam ideju“, nastavila je direktorka Kamelija. „Umesto da se svađate, i da pronalazite mane jedno u drugome, pokušajte da kažete nešto što cenite kod drugog. Razmislite o tome šta vam se sviđa kod vaše supruge. Koje dobre osobine ona ima? Koje dobre osobine ima vaš suprug? Šta vam se sviđa kod njega?“

Majka se složila da sačeka sa donošenjem konačne odluke o premeštaju Antonija iz škole. Ali nekoliko dana kasnije, nakon još jedne svađe sa ocem, upala je u kancelariju direktorke Kamelije. Bila je odlučna da se razvede i premesti Antonija.

„Moj suprug je nezaposlen“, rekla je. „Nema dovoljno novca. Ne može da izdržava porodicu. Ne zanimamo ga mi.“

Direktorka je saosećala sa majčinom zabrinutošću, ali ju je pozvala da ima strplje-

Napomena urednika: Ovonedeljna misionska priča je iz osnovne adventističke škole u Mačeji, u Rumuniji, koja će dobiti sredstva od dara Trinaeste subote ovog tromesečja, poznatog i kao dar za tromesečni misijski projekat.

Majka je donela odluku kada je stigla u kancelariju direktorke adventističke škole u Mačeji, u Rumuniji.

„Došla sam da ispišem sina iz vaše škole“, rekla je. „Razvodim se od supruga, i već sam se preselila u drugi grad. Svakodnevno putovanje od našeg novog doma do ove škole je predaleko.“

Direktorka Kamelija je bila tužna kada je čula da majka želi da prebaci osmogodišnjeg Antonija u državnu školu. Osetila je podsticaj da postavi pitanje.

„Možete li dovesti supruga i doći ponovo ovde?“, upitala je.

Majka se složila i vratila se ubrzo sa ocem.

„Razvod je već veliki gubitak“, rekla im je direktorka Kamelija. „Antonio bi izgubio roditelje, a izgubio bi i školu.“

nja. Bilo je teško pronaći posao u tom regionu Rumunije.

Majka je shvatila da je direktorka Kamelija u pravu. Počela je da se navikava na ideju da se ne razvede.

Onda, nakon još jedne svađe, otac je pozvao direktorku telefonom.

„Moja supruga mi stalno govori da nemam dovoljno novca da izdržavam porodicu i da se ne brinem o njime“, rekao je.

Kamelija ga je pozvala da nastavi da traži posao.

„Morate da nađete posao da pokažete supruzi da ste posvećeni porodici“, savetovala ju je.

„Pa šta?“, rekao je. „Da li treba da idem na posao samo zato što mi je ona to rekla?“

„Da“, rekla je. „Vaša supruga zna potrebe vašeg deteta. Nađite posao. Imate dete koje treba da zajedno odgajate. I vi ste odgovorni za njega.“

I tako se nastavilo. Svaki put kada bi se svađali, majka je dolazila u direktorkinu kancelariju, a otac bi zvao telefonom. Svađe su uvek bivale oko novca i očeve nezaposlenosti. Kamelija je stalno ohrabivala majku da bude strpljiva, a oca da nađe posao. Između svađa kod kuće, par je sledio savete direktorke i pronalazio nešto lepo da kaže jedno o drugom.

Onda je otac našao posao u Francuskoj. Odselio se i počeo da šalje novac nazad u Rumuniju. Majka je bila zadovoljna, ali joj je nedostajao suprug. Čovek od koga je nekada želela da se razvede sada je bio njen dobar prijatelj.

Posle dve godine, kada je Antonio imao 10 godina, majka ga je povukla iz škole i preselila se u Francusku, kako bi ponovo ujedinila porodicu.

Dok je bila u Francuskoj, porodica je ostala u kontaktu sa direktorkom Kamelijom. Antoniju je nedostajala i insistirao je da je redovno zove.

Kamelija je saznala da je porodica pronašla crkvu u Francuskoj i počela da je posećuje. Bili su sve bliži – ne samo jedno drugom, već i Bogu.

U vezi sa pričom

- Pokažite Rumuniju na mapi sveta. Zatim pokažite grad Mačeu, gde se škola nalazi.
- Znajte da je škola u Mačei osnovana 2011. godine i da je 2025. godine imala 72 osnovaca i predškolaca. Ima sedam stalno zaposlenih vaspitača i nastavnika.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).

Misionske informacije

- Adventističke doktrine u Rumuniji prvi je propovedao M. B. Čehovski, bivši poljski katolički sveštenik koji je saznao za sedmi dan, subotu, i Hristov skori povratak dok je bio u Americi.
- Vrativši se u Evropu 1864. godine, propovedao je ove doktrine u Italiji i Švajcarskoj. U toku zime 1868-1869. godine došao je u Rumuniju i propovedao u Piteštiju. Oko 12 ljudi je prihvatilo njegovu poruku.
- Veće aktivnosti Adventističke crkve u Rumuniji počele su 1904. godine, kada se J. F. Ginter, jevanđelista iz Rusije, nastanio u Bukureštu.

Porodica se vratila u Rumuniju u vreme kada je Antonio trebalo da krene u šesti razred državne škole. On bi voleo da se vrati u adventističku školu, ali je ona pružala obrazovanje samo do četvrtog razreda.

Direktorka Kamelija ostaje dobar prijatelj porodice. Kad god naiđe na oca u gradu, on se osmehne i kaže: „Hvala vam, gospođice Kamelija. Zahvaljujući vama nisam izgubio porodicu.“ 🌍

Deo sredstava ovog tromesečja biće upotrebljen za proširenje adventističke osnovne škole u Mačei, u Rumuniji. Ona se proširuje kako bi mogla da primi više dece.

Hvala vam što planirate da izdvojite i pri nesete velikodušan dar.

Hodati verom, a ne pomoću vida

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE | 26. septembar

Rumunija

Klara i Andreja

ništa ne preduzima – nije joj se činilo da je pravo vreme.

Upravo je otpočela novi posao, prvi put je živela sama, imala je hipoteku nad kućom i spremala se da započne program stručnog usavršavanja.

Ipak, dok je listala Instagram stranicu *VividFaith**, zastala je da pogleda njihove misionarske pozive. Andrea je kliknula na „lajkuj“ i vratila se svom svakodnevnom životu, ostavljajući te misli iza sebe.

Međutim, seme je bilo posejano u njenom srcu.

U međuvremenu, u Rumuniji, Klara je nastavila da se moli i veruje.

Nekoliko meseci kasnije, dok se opuštalala na plaži u Australiji, Andreja je listala Instagram kada ju je objava *VividFaith-a* pogodila kao grom – objava o misionarskoj prilici u Rumuniji, posebno za govornika engleskog jezika kao maternjeg.

Osetila je da je poziv bio namenjen njoj – talas sigurnosti ju je preplavio i podstakao da deluje.

„Ovo je ludost“, pomislila je. „Nema nikakvog smisla. Nisam spremna. Nisam ni obučena za ovo.“

Andreja i njena porodica su odlučili da se mole i poste u toku dve sedmice, tražeći od Boga posebno vođstvo. Ovo je samo produčilo njeno uverenje da je Bog poziva da ide u Rumuniju. Podnela je prijavu.

Klara je živahna učenica, puna smelih i kreativnih ideja.

Iako ima samo 11 godina, ona sa samopouzdanjem kaže da su sve njene molitve uslišene.

U školi koju pohađa, postojala je potreba za nastavnikom kome je engleski jezik izvorni.

Međutim, iz različitih razloga, školska godina je počela a nije bilo nikoga ko bi popunio to mesto. Klara je počela da se moli za to, potpuno uverena da će se situacija rešiti.

Vreme je prolazilo, i izgledalo je da niko nije bio zainteresovan za to mesto, ali Klara nije gubila veru – ona se stalno molila za to.

Na drugoj strani sveta, u Australiji, mlada devojka po imenu Andreja prisustvovala je sastanku na kampovanju. Kada je jedna misionarska porodica podelila svoja iskustva, Andreja je bila duboko taknuta. Jedna misao joj je pala na pamet, ali je odlučila da

Prošla su dva meseca – bez odgovora. Andreja je osetila olakšanje, misleći da je izbegla opasnost. Učinila je svoj deo posla prijavu, ali na nju niko nije odgovarao. Možda je Bog smatrao da ovo ipak nije pravo vreme.

Onda, u septembru, Andreja je dobila odgovor na svoju prijavu putem imejla.

Nakon razgovora sa školskim administratorima, Andreja je mogla da vidi da Bog radi iza kulisa. Smatrala je da On svim upravlja i da je najbolje da sledi Njegov plan za svoj život.

Međutim, i dalje je brinula o mnogim nepoznanicama – šta da radi sa svojim novim poslom, hipotekom na kuću, troškovima života u Rumuniji i crkvenim obavezama. Teret je bio ogroman.

Kroz suze je tražila od Boga znak da je ovo zaista bio Njegov plan. U tom trenutku, osetila je mir – nešto natprirodno. Mir koji je prevazilazio svako razumevanje. Upravo, na ovoj životnoj prekretnici, odbacila je sve svoje sumnje i prihvatila Božju volju za svoj život.

Mesec dana kasnije, Andreja je stigla u Rumuniju, gde je započela ono što sada naziva: „Najbolji period svog života.“

Naučila je da ako želite da Bog deluje kroz vas, morate biti voljni, poslušni i rado-sni.

Često kaže: „Bog od vas nikada neće tražiti da se odreknete nečega, a da vam ne da nešto bolje zauzvrat.“

Za Klaru, to je bila uslišena molitva – moćan podsetnik da čak i dečja vera može da pokrene srca širom sveta. To je bio onakav dokaz koji može ojačati dečju veru u Boga i potvrditi da Bog zaista čuje molitve, bez obzira na životne godine molioca.

Za Andreju je to bila odluka da sledi Boga, koji uvek ima najbolje rešenje za vas.

Trebalo bi da sledimo Njegove planove jer, kako Andreja kaže: „Bog zna bolje od nas.“

U vezi sa pričom

- Pokažite Rumuniju i Australiju na mapi sveta, pogledajte razdaljinu između ove dve države.

Važne činjenice

- Glavni grad Rumunije je Bukurešt.
- Naziv Rumunija potiče od latinske reči *romanus*, što znači „rimski“.
- Većina ljudi danas nosi modernu odeću. Međutim, tradicionalna odeća se i dalje može videti na festivalima. Nose je narodni muzičari i plesači. Ženske nošnje su često bogato izvezene, uglavnom geometrijskim šarama. Svaki region ima svoj karakterističan vez, boje i simbole.
- Na rumunsku kuhinju su uticale nemačka, austrijska i balkanske kuhinje kao što su grčka, bugarska i srpska. Bogate supe i čorbe su popularne, kao i mititei (male rolnice od mlevenog mesa), mămăliga (palenta pomešana sa sirom) i sarmale (punjene sarme od kupusa).
- Šest lokaliteta svetske baštine nalazi se u Rumuniji. Postoji mnogo zamkova, uključujući zamak Bran, poznat kao „Drakulin zamak“.
- Fudbal je najpopularniji sport u Rumuniji, a tenis je drugi sport po popularnosti.
- Zgrada parlamenta u Bukureštu je najveća zgrada parlamenta na svetu.
- Posle Drugog svetskog rata, Rumunija je bila komunistička zemlja sve do 1989. godine, kada je u revoluciji zbačen komunistički režim.
- Karpati dominiraju centralnim delom Rumunije.

Bog je pokretao Andrejino srce na drugoj strani sveta, dok se Klara verno molila za učitelja koji bi došao u njenu školu u Rumu-

niji. Ovde je Andreja postala Klarina učiteljica i prijateljica.

**VividFaith* je služba Adventističke crkve sedmog dana, koja na onlajn platformi povezuje ljude i pruža mogućnosti za službu. Koristite je da pronađete ili promovišete dostupne pozicije.

Hvala vam što želite da svojim sredstvima velikodušno doprinesete projektima poput ovog.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike.)

Dok se Klara verno molila da u njenu školu u Rumuniji dođe učiteljica, Bog je dirnuo Andrejino srce na drugoj strani sveta. Andreja je postala Klarina učiteljica i prijateljica.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve da su njihovi misionski darovi namenjeni za širenje Božje Reči širom sveta, i da će 1/4 sredstava Trinaeste subote biti upotrebljena na projekte u Interevropskoj diviziji.
- Pre ili posle priče koristite mapu da pokažete zemlje Interevropske divizije. Možete preuzeti misionsku mapu sa projektima na Fejsbuku na: bit.ly/fb-mk.

Budući projekti Trinaeste subote

Projekti Trinaeste subote narednog tromesečja biće ostvareni u Trans-evropskoj diviziji.

- Izgradnja centara uticaja u svim adventističkim školama u Britanskoj uniji.
- Izgradnja nove crkvene zgrade u Zagrebu, u Hrvatskoj.
- Izgradnja porodičnog misionskog centra Vantaa u Finskoj.
- Izgradnja prve adventističke škole u Poljskoj.

Izvori za vođe

Preuzmite svoj besplatni video *Vesti za decu* koji sadrži video izveštaje iz Interevropske divizije i šire. Preuzmite ili gledajte online sa veb stranice *Adventist Mission* na bit.ly/missionspotlight.

ONLINE INFORMACIJE

Ispod su izvori informacija koji mogu biti korisni za pripremu *Vesti za decu* u Subotnoj školi. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

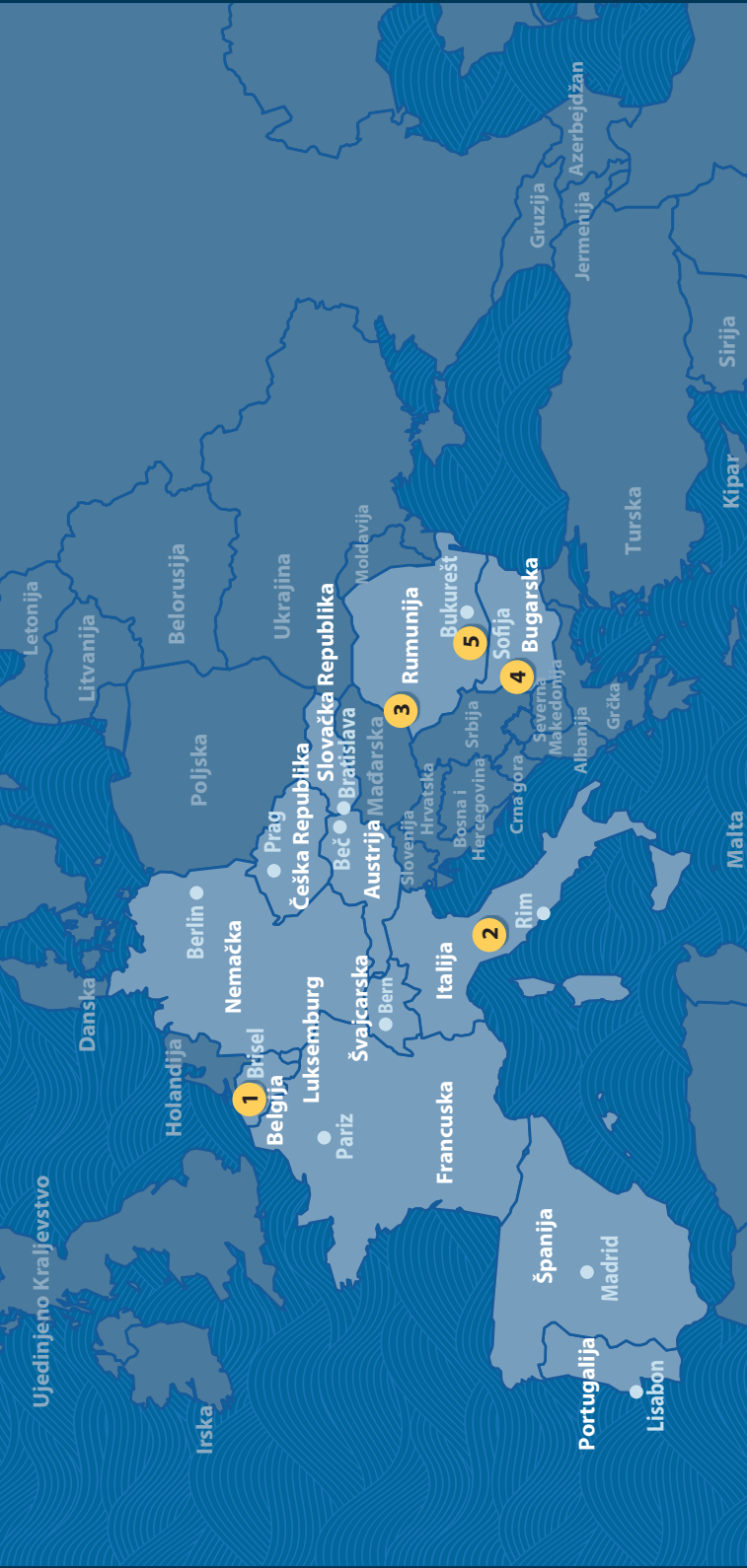
VEB STRANICE

Austrija: zvanični veb-sajt vlade	bit.ly/AustriaGovt
Britanika	bit.ly/BritAustria
Austrija	Info www.austria.info/en-us
Bugarska: zvanični veb-sajt vlade	www.gov.bg/en
Lounli planet	bit.ly/LPBulgaria
Posetite Bugarsku	visitmybulgaria.com
Italija: zvanični veb-sajt vlade	www.governo.it/en
Italia.it	www.italia.it/en
Fodors	bit.ly/FodorsItaly
Rumunija: zvanični veb-sajt vlade	www.gov.ro/en
Turizam Rumunija	www.romaniatourism.com
Wikitravel	wikitravel.org/en/Romania
Španija: veb-sajt vlade	bit.ly/EspGovt
España	www.spain.info/en
Nacionalna Geografija	on.natgeo.com/4jPmQXi

ADVENTISTI SEDMOG DANA

Interevropska Divizija	eud.adventist.org
Austrijska Unija	www.adventisten.at
Bugarska Unija	www.adventist.bg
Italijanska Unija	www.chiesaavventista.it
Rumunska Unija	www.adventist.ro
Španska Unija	www.adventista.es

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi pot-pomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Interevropskoj diviziji. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvo-struče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

PROJEKTI:

- 1 Izgradnja omladinskog planinarskog doma u crkvenom kampusu i centra za obuku u Belgiji.
- 2 Izgradnja bloka spavaonica na italijanskom adventističkom Univerzitetu „Vila Aurora“ u Firenci.
- 3 Izgradnja vrtića u Sofiji, u Bugarskoj.
- 4 Izgradnja škole u Peretu i Maceru u Rumuniji.

INTEREVROPSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Austrijska	60	9	4.419	9.188.000
Bugarska	97	113	6.967	6.447.000
Češko-Slovačka	187	35	9.715	16.400.000
Francusko-Belgijska	169	50	20.570	78.765.000
Italijanska	110	19	9.712	59.600.000
Severna Nemačka	316	18	18.571	49.748.011
Portugalska	98	15	11.938	10.702.000
Rumunska	1.068	236	61.168	19.075.000
Južna Nemačka	224	18	15.500	35.101.989
Španska	124	38	19.003	48.934.000
Švajcarska	58	7	4.848	9.076.000
UKUPNO:	2.511	558	182.411	343.037.000